

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta
Complectens Quæstiones, Qvæ Dispvtatæ Dicvntvr, & Quæstiones
Quodlibetales, siue Placitorum eiusdem S. Thomæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

Vtrum cessante motu cœli remaneat actio, & passio in elementis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72780](#)

QVAEST. V. DE CONS. RER. IN ESSE A DEO, ARTIC. VIII. 54

Ad 13. dicendum, q̄ dispositio istorum elementorum secundum quam generantur, & corruptuntur, & mutantur, est eis naturalis, motu celi manente: non autem postquam motus celi cessaverit.

Ad 14. dicendum, quod rō illa probat, q̄ in elemen-
tis est principium corruptionis materiale, nō autem actuum. Vnde non sequitur mutatione, mo-
tu celi subtrahito, qui est principium mutationis.

Ad 15. dicendum, quod elementum sicut non
habet uitrem vt sit temper, propter hoc quod
potest ab exteriori corrumpi: ita non habet uitrem
vt quandoque deficiat, nisi materialem, ut di-
ctum est.

Ad 16. dicendum quod elementa sunt incorru-
pibilia secundum totum, partibus generatis, &
corruptis quandiu motus celi durat: sed motu ce-
li cessante, erit in eis alia incorruptionis causa, quia
seilicet non possunt corrumpi, nisi ab extrinseco:
corruptionum autem extrinsecum, deficientie mo-
tu celi cessabit.

Ad 17. dicendum, q̄ motus celi est, vt uita que-
dani omnibus rebus naturalibus, secundum statu-
m mutationis, qui in consumatione mundi rolle-

Ad 18. dicendum, q̄ licet eductio formarum
de potentia in actu dependeat ex motu celi: ta-
men eorum conseruatio dependet a principiis al-
terioribus ut dictum est.

Ad 19. dicendum, quod Sol est causa calidati-
tis per motum, ut Philosophus dicit: vnde cessan-
te motu tollitur corruptionis causa in elementis,
qua est per superexcedentiam caloris.

ARTICVLVS VIII.

Vtrum cessante motu celi remaneat actio & passio
in elementis.

OCTAVO quæatur, utrum cessante motu celi,
remaneat actio & passio in elementis. Et li-
deretur q̄ sic potentiae enim naturales sunt deter-
minatae ad usum: unde uitris ignis cum sit natu-
ralis potenti, se haber tantum a calefaciendo,
non autem ad non calefacendum: sed in illa mū-
di consumatione remanebit utrū ignis & aliorū
elementorum, ut prius dictum est: ergo impossi-
bile est quin ignis & alia elementa agant.

T2 Præt. Sicut dicit philosophus in primo de Ge-
neratione, ad hoc quod fiat mutua actio & passio
requiritur, quod agens & patiens sint similia secun-
dum materiam, & dissimilia secundum formam: hoc
autem erit in elementis, cessante motu celi: quia coru[m] substantia[m] manebunt, principis el-
ementib[us] non mutatis, ergo erit actio & passio
in elementis motu celi cessante.

T3 Præt. Causa actionis & passionis in elementis

est ex hoc, quod in materia elementi semper est

appetitus ad aliam formam, licet materia per unā

formam sit perfecta: sed iste appetitus in materia

remanebit, etiam motu celi cessante: non enim

una forma elementi poterit totam potentiam ma-

terie implere, ergo in illa mundi consumatione

remanebit actio & passio in elementis.

T4 Præt. Illud quod est de perfectione elementi,

non afferetur ei: hoc autem est de perfectione uni-
uersitatis, q̄ agat sibi simile.

Diffusio enim ipsius esse, determinatur a primo bono in omnia en-
titas, ergo vñ, quod causa in illa consumatione

agentis sibi simile, & sic erit in eis actio & passio.

T5 Præt. Sicut propriū est ignis esse calidū, ita etiā

propriū eius est calefacere. sicut n. calor deriuat a

A principijs essentialibus ignis, ita calefactione deriuat
a calore: si ergo in illa rerū consumatione ignis &
ei⁹ calor remanebit, vñ, q̄ est calefactione remanebit.

T6 Præt. Omnia corpora naturalia se tangentia ali-
quo modo se alterant, ut patet in primo de Gene-

ra ratione: sed elementa ī illo statu mudi se tangēt, ergo

se innicē alterabunt: & ita erit ibit actio & passio.

T7 Præt. In illa mundi consumatione erit lux Lu-
na, sicut lux Solis, & lux Solis septupliciter: sed
modo Sol & Luna sua luce illuminant corpora
inferiora, ergo multo fortius tñ illuminabūt, &
ita remanebit aliqua actio & passio in istis inferiori-
bus, nā mediū illuminatū illuminabit ultimum.

T8 Præt. Sancti uidetur usi corporeo res huius
mundi: sed visio non potest esse sine actione & pas-
sione, quia uisus patitur a uisibili. ergo erit actio
& passio etiam motu celi cessante.

Sed contra, Remota causa remouetur effec-
tus: sed motus celi est causa actionis, & passionis in
istis inferiorib[us]. fm doctrinā Phil. ergo remoto mo-
tu celi remouebis actio & passio in istis inferiorib[us].

Lib. 1. cō. 53.

procul a

p. 1. Et 2. 3.

cō. 56.

T9 Præt. Actio & passio in rebus corporalibus sine
motu esse nō potest, remoto autē primo motu, qui
est motus celi, ut probatur in octavo Physicoru[m],
oporet posteriores motus cessare: remoto ergo
motu celi nō erit actio & passio in istis inferiorib[us].

Respon. Dicendum, quod sicut habetur in li-
bro de Causis, quando causa prima retrahit ac-
tionem suam a causâ, oportet etiam, quod causa

secunda retrahat actionem suam ab eodem, eo q̄
causa secunda habet hoc ipsum, quod agit, per a-

ctionem causæ primæ, in cuius uirtute agit. Cum
autem omne agens agat secundum, quod celi in
actu, oportet secundum hoc accipere ordinē cau-

larum agentiū, secundum quod est ordo catu[m]
in actualitate. Corpora autem inferiora minus hēt
de actualitate, q̄ corpora celestia nā in corporibus

inferioribus non est tota potentialitas completa
per actu[m], eo quod materia subtilans uni forma re-
maneret in potentia ad formam aliam, quod nō est
in corporibus celestibus. Nā materia corporis cele-
stis, nō est in potentia ad aliam formam: unde sua

potentialitas tota est termina p[ro] formā quā habet.
Substantia vero separata sunt p[ro]ficietes in actu-

itate, q̄ etiam corpora celestia: quia nō sunt com-
posite ex materia & forma, sed sunt forma quædā
subsistentes: quecūq[ue] tamen deficit ab actualitate Uci,

qui est suum esse, quod de aliis subtilantiis separatis
non contingit: sicut etiam videmus, quod elemē-
ta etiam se superant inuicem secundū gradū actu-

litatis, eo quod aqua hēt plus de specie q̄ terra, aer,
quā aqua & ignis quā aer: ita etiam est incor-

poribus celestibus, & in substātis separatis. Eleme-
ta ergo agunt in virtute corporum celestium, & cor-

pora celestia agunt in virtute substātiū separa-
tarum: unde cessante actione substātie, separa-

re oportet, quod cesset actio corporis celestis, & ea
cessante, oportet quod cesset actio corporis elemē-

taris. Sed sciendū quod corpus hēt duplē actio-
nem, vñ quidē secundū proprietatē corporis, vt
scilicet agat per motū (hoc enim propriū est cor-
poris, ut motū moueat & agat) alia autem actionē

habet, secundū quod attingit ad ordinē subtilan-
tiarū separatarū, ut participat aliqd de modo ipa-

rum: sicut nature inferiores confluuerunt aliquid
participare de proprietate nature superioris, ut ap-
paret in quibusdam animalibus, que participat ali-

quā similitudinem prudentie, que propria est
hominū: hæc autem est actio corporis, que nō est ad
transmu-

QVAES. V. DE CON S. RER. IN ESSE A DEO ART. IX.

transmutationem materiæ: sed ad quan dam diffusione similitudinis forme in medio secundū similitudin spiritualis intentionis, quæ recipitur de re in sensu vel intellectu, & hoc modo Sol illuminat aerē, & color speciē suā multiplicat in medio. utr que autem modus actionis in istis inferioribus causatur ex corporibus celestibus. Nā & ignis suo calore transmutat materiam, ex virtute corporis celestis: & corpora uisibilia multiplicant suas species in medio virtute luminis; cuius fons est in celesti corpore. Vn, si actio veraq; corporis celestis cessaret, nulla actio i istis inferioribus remaneret. Sed cessa te motu celi, cessabit prima actio, sed nō secunda: & iō cessatio motu celi, erit quidē actio in istis inferiorib; illuminationis, & immutationis medii a sensibilibus, nō autē erit actio, per quam transmutatur materia, quam sequitur generatio, & corruptio.

AD PRIMVM ergo dicendum, q; uirtus ignis semper determinata ad calefaciendū, præsuppositis in causis prioribus quæ ad actionem ignis requiriuntur.

AD SECUNDVM dicendum, q; similitudo secundū, materiam, & contrarietas formæ nō sufficit in istis inferioribus ad passionem, & actionem: nisi motu celi præsupposito, in cuius uirtute agunt omnes inferiores actiua potentia.

AD TERTIVM dicendum, q; materia non sufficit ad actionem, nisi principium actuum ponatur. Vnde appetitus materiæ non sufficienter probat actionem in elementis, motu celi subtrahito, a quo est primum principium actionis.

AD QVARTVM dicendum, q; quod inferiora numquam attingunt ad gradum perfectionis superiorum: hoc autem est de ratione perfectionis supremi agentis, q; sua perfectio sibi sufficit ad agendum alio agente remoto: unde hoc in inferioribus agentibus attribui non potest.

AD QVINTVM dicendum, q; ignis est proprium calefacere, supposito, q; habeat aliquam actionem: sed eius actio dependet ab alio, ut dictum est.

Præc. ar. 6. Et similiter ad sextum dicendum, q; totus non sufficit in elementis ad agendum, nisi motu celi supposito. Alia duo concedimus. Nam procedunt de actionibus, quibus materia non transmutatur: sed species quodammodo multiplicatur per modum intentionis spiritualis.

ARTICVLVS IX.

Vtrum plantæ, & bruta animalia, & corpora mineralia remaneant post finem mundi.

NO quoque vtrum plantæ, & animalia bruta, & corpora mineralia remaneant post finem mundi. Et videretur q; sic. Habetur enim Ecclesiasti 4. Didici quod omnia opera Dei perfuerent in æternum: sed corpora mineralia, plāta, & bruta sunt opera Dei. ergo in æternum manebunt. Sed dicebat, q; hoc intelligitur de istis operibus Dei, quæ aliquo modo habent ordinem ad incorruptionem: sicut elementa quæ sunt incorruptibilia secundum totum, licet secundum partes corrumpantur.

Sed contra. Sicut elementa sunt incorruptibilia secundū totum, licet secundum partem corripan tur; ita prædictæ res sunt incorruptibiles secundū speciē, licet secundū individua corrūpatur. ergo videtur q; prædicta etiam res in eternum remaneant.

Pret. Impossibile est, q; dō intentio natura frustetur, cu natura intentio sit ex hoc, q; natura a Deo in finem dirigitur: sed natura intēdit per generationem, & corruptionem perpetuitatē speciei

seruare. ergo nisi prædicta secundum speciem conserventur, frustrabatur naturæ intentio, quod est impossibile, ut dictum est.

Prat. Decor vniuersi pertinebit ad gloriam beatorum, unde dī a sanctis, q; in maiorem beatitudinem clementia mundi in statum meliorem reformabuntur: sed plantæ, mineralia, & bruta animalia prinent ad decorum uniuersi: ergo nō subtrahentur in illa ultima consummatione beatorum.

Pret. Rom. i. dī, q; inuisibilitas Dei per ea quæ facta sunt, intellecta conspiciuntur, inter quæ etiam facta, plantæ, & animalia numerari possunt: sed in illo statu perfectæ beatitudinis necessarium est homini inuisibilitas Dei cognoscere. ergo indecē erit, quod prædicta Dei opera de medio subtrahantur.

Pret. Apoc. ultimo dicitur, Ex ultraque parte fluminis lignum afferunt fructus duodecim. ergo

cum ibi loquatur de ultima consummatione beatitudinis sanctorum, uidetur quod in illo statu plantæ remaneant.

Pret. Ab esse diuino omnib; entibus inest definitum perpetuitas, in quantum assimilantur primo enti, quod est perpetuum. Quod autem inest rebus similitudine diuini esse, nō auferetur ab eis in ultima consummatione. ergo remanebunt plantæ, & animalia perpetua, saltem secundum speciem.

Pret. In ultimo statu consummationis rerum non auferetur a rebus id, quod ad rerum perfectionem pertinet: sed opus ornatum est consumatio quædam creationis. Cū ergo animalia ad opus natus pertineant, videtur quod non desinante in illo mundi ultimo statu.

Pret. Sicut elementa seruerunt homini in statu uiæ, ita & animalia, & plantæ: sed elementa remanebunt. ergo, & animalia, & plantæ, & si non videtur quod celerent.

Pret. Quantu magis participat de proprietate primi perpetui, quod est Deus, tanto magis uidetur esse perpetuum: sed animalia, & plantæ plus participant de proprietatibus Dei quam elementa, quia elementa sunt tantum existentia, plantæ aut etiam uiuunt, animalia vero etiam super hoc cognoscunt. ergo magis debent in perpetuum remanere animalia, & plantæ, quam elementa.

Pret. Effectus diuini sapientie est, ut Dion. cit. 7. c. de diu. no. quod in supremum inferioris naturæ coniungatur in finimo naturæ superioris, hoc aut non erit, si animalia, & plantæ defiant esse, quia elementa in nullo attingunt ad perfectionem humanaam, ad quam attingunt quodammodo quædam animalia, ad animalia vero appropinquant plantæ, ad plantas vero corpora mineralia, qui in illo mediato tempore elementa sequuntur. ergo in illo mundi fine, cum non debeat illius amoueri, quod pertinet ad ostensionem diuine sapientie, uidetur quod animalia, & plantæ celare non debent.

Pret. Si in creatione mundi, animalia, & plantæ non fuissent producē, nō fuissent mundus perfectus: sed maior erit pfectio mundi ultima, q; prima ergo videtur q; omnino animalia, & plantæ remaneant.

Pret. Quædam corpora mineralia, & quædam animalia bruta in poenam damnatorum deputantur, sicut in Psalmo dicitur, Ignis, sulfur, & spiritus procellarum pars calicis eorum. Et Ila. ultimo, Vermis eorum non morietur, & ignis non extinguetur. Poenæ autem damnatorum erit perpetua, ergo uidetur quod animalia, & corpora mineralia in eternum remaneant.

Pret. In ipsis elementis sunt rationes feminales corporum